

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

FAPTELE APOSTOLILOR

CAPITOLUL 21

Pavel cere voie să vorbească

37 Tocmai când era să fie băgat în cetățuie, Pavel a zis căpitanului : „Îmi este îngăduit să-ți spun ceva ?” Căpitanul a răspuns : „Știi grecește ?

38 Nu cumva ești egipteanul acela care s-a răsculat acum în urmă și a dus în pustiu pe cei patru mii de tâlhari ?”

39 „Eu sunt iudeu”, a spus Pavel, „din Tarsul din Cilicia, cetățean al unei cetăți nu fără însemnătate. Te rog, dă-mi voie să vorbesc norodului.”

40 După ce i-a dat voie căpitanul, Pavel a stat în picioare pe trepte și a făcut semn norodului cu mâna. S-a făcut o mare tăcere, și Pavel le-a vorbit în limba evreiască astfel :

CAPITOLUL 22

Cuvântarea lui Pavel

1 „Fraților și părinților, ascultați acum cuvântul meu de apărare față de voi !”

2 Când au auzit ei că le vorbește în limba evreiască, au ținut și mai multă liniște. Și Pavel a zis : 3 „Eu sunt iudeu, născut în Tarsul Ciliciei ; dar am fost crescut în cetatea aceasta, am învățat la picioarele lui Gamaliel să cunosc cu de-amănuntul Legea părinților noștri și am fost tot atât de plin de râvnă pentru Dumnezeu, cum sunteți și voi toți azi.

4 Am prigonit până la moarte această Cale, am legat și am pus în temniță bărbați și femei ; pentru lucrurile pe care le-ai văzut și auzit.

5 marele preot și tot soborul bătrânilor îmi

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

sunt martori. Am luat chiar și scrisori de la ei către frații din Damasc, unde m-am dus să aduc legați la Ierusalim pe cei ce se aflau acolo, ca să fie pedepsiți.

6 Când eram pe drum și mă apropiam de Damasc, deodată, pe la amiază, a strălucit împrejurul meu o mare lumină din cer.

7 Am căzut la pământ și am auzit un glas care-mi zicea : „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești ?”

8 „Cine ești, Doamne ?”, am răspuns eu. Și El mi-a zis : „Eu sunt Isus din Nazaret pe care-L prigonești.” 9 Cei ce erau cu mine au văzut bine lumina și s-au înfricoșat ; dar n-au auzit glasul Celui ce vorbea. 10 Atunci am zis : „Ce să fac, Doamne ?” „Scoală-te”, mi-a răspuns Domnul, „du-te în Damasc și acolo ți se va spune ce trebuie să faci.”

11 „Fiindcă nu puteam să văd nimic, din pricina strălucirii luminii aceleia, cei ce erau cu mine m-au luat de mână și așa am ajuns în Damasc. 12 Și a venit la mine un om, numit Anania, bărbat temător de Dumnezeu după Lege, și pe care toți iudeii care locuiesc în Damasc îl vorbeau de bine.

13 El mi-a zis : „Frate Saule, capătă-ți din nou vederea !” Chiar în clipa aceea, mi-am căpătat vederea și m-am uitat la el.

14 El mi-a zis : „Dumnezeul părinților noștri te-a ales să cunoști voia Lui, să vezi pe Cel Neprihănit și să auzi cuvinte din gura Lui ;

15 căci Îi vei fi martor, față de toți oamenii, [Va continua]

Nr. 269 / Duminică 28 Aprilie 2019 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Lumini peste veacuri (vol. I). Jerome de Praga
- Vă voi da o gură ...
- Mefisto - mefistotelic
- Proverbe armenesti. Rău, răutate
- Boli evitabile. 14. Pisici și crocodili
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Versetul de aur al Bibliei

DE MEMORAT / JOI 2 MAI 2019

„Pentru ce te mârhești, suflete, și gemi înăuntrul meu ?
Nădăduiește în Dumnezeu,
căci iarăși Îl voi lauda ; El este
mântuirea mea și Dumnezeuul meu”.

PSALMUL 42 : 11

Editorial. Învierea Lui Isus Hristos din morți. *Christos a înviat !*

„Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel viu. Am fost mort și iată, **sunt viu în vecii vecilor**”. [Apocalipsa 1 : 18]

La al 46-lea regiment de linie francez există un obicei curios. De îndată ce regimentul pășește la paradă, caporalul strigă în fața frontului numele : „Theophile-Malo Corret de la Tour d’Auvergne !” Un caporal din front răspunde la aceasta cu strigătul : „Mort pe câmpul de luptă al onoarei !” Cu acest obicei situația se prezintă astfel : Acest La Tour d’Auvergne a fost în perioada din 1781 până în 1800 un ofițer vestit pentru curajul lui. El a făcut în anii tineri juriința publică – pe atunci era căpitan – să nu accepte niciodată o avansare în grad la un rang mai înalt, ci să dovedească în fața întregii lumi că el își pune viața în joc numai și numai din dragoste pentru patria sa. Dar a refuzat și toate onorurile externe. Dar când în anul 1799 Napoleon i-a oferit titlul „Primul grenadier al Franței”, l-a acceptat. Deja în anul următor, în 27 iulie 1800 și-a găsit moartea la Oberhausen, în apropiere de Donauwörth, în bătălia împotriva austriecilor. Pe cale de a cuceri un steag, împunsătura de lance a unui ulan austriac i-a nimerit inima. N-a fost onorat numai printr-un monument pe câmpul de luptă, ci și prin aceea că gradul lui de căpitan din regimentul 46 a rămas neocupat și că, așa cum povesteam mai înainte, din vremea aceea încoace amintirea lui în armata franceză rămâne la mare cinste. Este interesant să urmărim în câte feluri diferite își cinstește lumea eroii și pe marii ei bărbați.

Englezii au avut o altă cinstitură pentru mareșalul Wellington, care a devenit victorios prin intervenția lui Blücher pe câmpul de luptă de la Belle Alliance : peste tot unde apărea, în adunări publice sau festivități, fie că era la teatru, fie că era la petrecerile de la curte, era salutat cu cântecul „Iată, vine biruitorul !”

Cine ar putea enumera cinstiturile cu care conducători recunoscători și popoarele recunoscătoare au împodobit amintirea învingătorilor lor: monumente, tablouri, cântece, tratate de istorie, decorații, averi și donații de milioane.

Cine trece prin panteonul din Berlin găsește acolo în extraordinare picturi murale și în minunate monumente de bronz și piatră, chipurile eroilor care au întemeiat măreția patriei noastre. Aceluiași scop îi slujește unicul templu al gloriei, Walhalla, de la Regensburg. La 98 de metri deasupra Dunării, care înconjoară muntele încununat de stejari, se zărește măreața construcție care cuprinde monumentele marilor bărbați ai națiunii germane. [Continuarea în pagina 2]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 + 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

Unde ne puteți găsi ?

ORAR SLUJBE
ȘI TRANSMISIE LIVE :

- Duminica 9 - 12
- 18 - 20
- Joi 18 - 20

PENTRU TRANSMISIA
LIVE VĂ INVITĂM SĂ
ACCESAȚI :

www.cezareea.ro/transmisie-live/
Map data ©2015 Google

Lasă-mă să-ți spun despre un alt Biruitor, despre cel mai mare pe care L-a văzut lumea vreodată. EL nu i-a biruit pe vrăjmașii poporului Său pământesc în tunetul luptei, nu, El a cucerit în ocara morții pe crucea unei lumi de păcătoși vinovați, accesul la harul lui Dumnezeu, calea mântuirii, calea spre viața veșnică. Este Isus, Domnul. Și El a fost cinstit în fața ochilor lumii cu monumente, tablouri, temple. Imaginea crucii, pe care Fiul lui Dumnezeu a obținut marea biruință asupra lui satan, a păcatului, a lumii și a morții, luminează de pe nenumărate domuri, biserici și capele din toate țările creștinătății de nume.

Oamenii au vrut să păstreze în amintirea întregii lumi ziua suferinței și a morții Lui, prin aceea că au stabilit-o să fie cea mai importantă sărbătoare. Imaginea suferinței și a morții Lui a fost amplasată în nenumărate crucifixuri pe drumuri, poduri și munți. Există în Tirol multe case, ba chiar sate întregi în care oamenii se ocupă aproape exclusiv cu așa ceva, să confecționeze crucifixe sculptate în lemn. Aceste lucrări sunt în parte o frumusețe artistică.

Dar nici o imagine pământească nu poate prezenta onorabil cine este Domnul și ce a realizat El pentru noi pe cruce. Aceasta se poate cuprinde și înțelege – atât cât noi, oamenii, într-adevăr putem înțelege – numai dacă Duhul Sfânt, prin Cuvântul scris al lui Dumnezeu, întipărește în inimi imaginea Fiului lui Dumnezeu, suferind și murind.

Care artist ar putea să prezinte cu pensula și cu dalta ce a însemnat când Fiul lui Dumnezeu a stat sângerând și scuipat, sub cununa Lui de spini înaintea lui Pilat din Pont ! Cine ar putea zugrăvi cu arta omenească ce înseamnă cuvântul : „*Ducându-și crucea, a ajuns la locul numit al „Căpățâniilor”, care în evreiește se numește „Golgota”* (Ioan 19 : 17) ? Sau cine ar putea reprezenta într-un monument omenesc toată dragostea lui Dumnezeu, suferința, lupta și biruința care sunt cuprinse în cuvintele : „*Când Isus a luat oțetul, a zis: „S-a sfârșit !” Și, plecându-și capul, Și-a dat duhul”*. (Ioan 19 : 30) ? Dar a treia zi Isus a înviat și este viu în vecii vecilor, numai prin El pot ajunge în Cer !

[Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, XV- 1909 – 1910]

BIOGRAFII

Lumini peste veacuri (I), de Petru Popovici

CAPITOLUL 5

JEROME DE PRAGA

... Sunteți un conciliu general și în mijlocul vostru trebuie să se concentreze toată gravitatea, înțelepciunea și sfințenia ; totuși și voi sunteți oameni și sunteți seduși de aparențe.

Cu cât vă e poziția mai înaltă, cu atât ar trebui să vă fie grija mai mare să nu deviați în nebunie.

Cauza pentru care pledez nu e a mea, e cauza tuturor oamenilor, e cauza creștinismului : e cauza care afectează drepturile posterității”.

În a treia zi de la începerea procesului lui, după examinarea martorilor acuzării, i s-a permis și lui să se apere.

El însă era istovit. Torturile aplicate și mizeria celei au fost groaznice. Pereții erau umezi, aerul înecăcios din cauza murdăriei în care înota. Peste tot roiau mii de păduchi și alte insecte care căutau să-i sugă sângele. Jerome se gândea că o să fie mâncat de viu aici.

Nu putea nici să mănânce, nici să doarmă. Umbla în celulă dintr-un colț în altul, ca o fiară în cușcă.

Timpul îndelungat ținut în celula neagră l-a făcut că abia se mai ținea pe picioare. Dar când i s-a dat să se apere, i s-a aprins verva lui de altădată. El a apelat la simțul de dreptate, de justiție cu atâta forță încât se părea că va zdrobi și pe cei mai înraii dușmani.

El a început să dovedească din istorie cum bărbați mari și virtuoși au fost condamnați și executați și cum generațiile următoare le-au recunoscut meritele și le-au dat cinste.

El și-a descris viața și conduita sa curată și a demonstrat cum și cei mai sfinți oameni erau diferiți de ceilalți în anumite păreri.

A precizat că nemulțumirile sale au fost cu privire la anumite abuzuri ale preoților, dar că el crede că biserica trebuie să se îndrumeze în totul după învățătura Evangheliei, că ea își are rolul ei precis și că nu trebuie să fie prostituată în festivaluri și alte lucruri nedemne.

Când și-a terminat pledoaria, conciliul a dat sentința de condamnare la moarte ... [Va continua]

VERSETUL DE AUR AL BIBLIEI

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”*.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

CARTEA VECHIE

328. Știința. Altă pildă

„*Țineți bine minte să nu vă gândiți mai dinainte ce veți răspunde ; căci vă voi da o gură și o înțelepciune căreia nu-i vor putea răspunde, nici sta împotriva toți potrivnicii voștri”*. [Luca 21 : 14 - 15]

Antistene fu întrebat odată ce folos are din studiul filozofiei. El răspunde :

„Filozofia m-a învățat să trăiesc și să mă port în viață. Omul învățat niciodată nu este singur, căci și în singurătate găsește ceva ocupație pentru mintea sa și pentru viitorul său”.

DICTIONAR DE CUVINTE

expresii, citate celebre

• **Mefisto - mefistotelic** – De-a lungul vremurilor, cel rău ... a căpătat zeci de nume : de la diavol la satană, de la Aghiuță la Scaraschi, de la demon la Asmodeu, de la Bezebuth la Lucifer. Sunt denumiri religioase, populare sau apocrife.

În schimb *Mefisto* – ca simbol și caracteristici – e o creație literară a marelui scriitor german Goethe, care l-a făcut să apară în *Faust*.

La rândul lui, Goethe s-a inspirat dintr-o carte populară de povestiri din anul 1587, în care pentru prima oară a apărut, într-o formă puțin diferită numele *Mephistophiles*, care rezultă din încadrarea numelui *Faust* între două cuvinte grecești (mi-*Faust*-ofelis), adică „Acela care nu-i este favorabil lui Faust”... *Mefisto* ... e evident spiritul răului, al viciului, al corupției, da el nu *sperie* cu coarnele și nu *împinge* cu forța, ci, dimpotrivă, *atrage* în cursă cu vorba, cu viclenia, cu ispitele.

E spiritual, isteț, ironic și răutatea lui apare din faptul că se amuză, face un joc din exploatarea slăbiciunilor omenești, pentru a râde apoi de victima care i-a căzut pradă ... [N.r. Este o descriere a *celui rău* care se poate comporta (printre altele) fie ca un leu, fie ca un șarpe, depinde de victima aleasă, dar prin Isus orice credincios va fi câștiga în lupta cu el].

BOLI EVITABILE

CAPITOLUL 14 *Pisici și crocodili*

Atunci când o pisică întâlnește pe neașteptate un câine, i se zbârlește blana, inima îi bate mai puternic, tensiunea arterială crește, respirația îi este accelerată. Adrenalina și alte secreții ale glandelor sunt imediat difuzate în circuitul sângelui deoarece centrul emotiv, stârmit de frică, trimite mesaje de alarmă fulgerător de rapide în toate părțile corpului. Răspunsul organismului la aceste mesaje se numește „reacție de alarmă”. O asemănare cu pisica o are și leul pe care l-am văzut adesea în grădina zoologică. În cușca lui pășește fără răgaz încoace și încolo de sute de ori într-o zi. Este fricos, fără astâmpăr și înfrânt. Când se oprește un moment și se uită printre gratii, are expresia neliniștită, are cute adânci verticale pe frunte. Are exact expresia și figura unui cetățean care își face declarația anuală pentru impozitul pe venituri. În altă parte a grădinii zoologice se află un crocodil. În contrast cu leul, domnul crocodil zace nemișcat ca un buștean, doar rareori mai clipește din ochi. El reprezintă liniștea întruchipată și cu siguranță nu se sinchisește de ceea ce leii ar putea să spună despre el ; nici nu încearcă să se înfrunte cu urșii. Pe față are cucuie și zbârcituri cu diumul, dar niciodată nu a vărsat vreo lacrimă (de crocodil) pentru ele. [Va continua]

PROVERBE LATINE RĂU, RĂUTATE

• Unde calcă el, nu mai crește iarba. • Nici șarpele nu bea din palma lui. • Scuipă pe șarpe, și șarpele moare. • Când îți dă „bună ziua !”, îți moare măgarul. • Mai bine o piatră seacă, decât o inimă crudă. • În ochii omului rău, și omul bun pare rău. • Vestea rea ajunge repede. • Nici mie o vacă, nici vecinului două vaci. • Măgarul vrea să moară, numai să-și păgubească stăpânul. • Spinare să am, că se găsesc destui să-mi pună poveri. [Din *Proverbe și cugetări latine*, Albatros, București, 1976].

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. **Nu există om fără păcat** : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) 2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. 3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”